

הניזקין פרק חמישי גיטין

ממפ.

עין משפט
נר מצוה

זאב טוש"ע ח"מ סי'
 חטט סעיף א':
 ג. מיי' פ"ח מהל' נזקי
 ממון הלכה א' סמג עשין
 סו:

מוסף רש"י

[illegible]

בגוץ שהיתה עידית דניזק בויבבורית דמויין. ואיפסא לא מנא למימר ^א דכ"ע מודו דאינו נותן אללא מעדיס שיס לו ואינו חייב לקנות ^ב כדאמרין צפ"ק דבבא קמא (י"ד ק"א) אין לו אללא ויצוריס בולן גוצין מן היצוריס ומיהו אי צשל עולם הן שמין ^ג לר"ע הוה מנא

בגנון שהיתה עידיה
רבי ישמעאל סבר
דבר בדמיון שיימינן
אמרה י' שדה למטה
מה שדה האמורה
למטה דניק
ישלם דהאיך דקא
הני גז"ש ואהני קרא
הני קרא דאי אית ליה
בורית ידיה לא שויא
יה ממיטב⁶ רע"א לא
תניזין מן העידית
נקדש אליבא דנגחיה
⁷שור רעהו אמר
קדש אלא לאומר הרי
דאתי גובר ושקיל
בעל חוב ובעל חוב
ר"ע בעל חוב שקיל
מפיכך מה לבעל חוב
תאמר בחקדש שבן
ס דנגחיה תורה דירן
ר"ה כר"ש בן מנסיא
ואומר שור של הקדש
שור ושל הדיוט שנגח
ובין מועד משלם נזק
עידיה דניק בזיבורית
בדניק שיימינן והבא
גסיא ורבנן קמיפלגי
מן מנסיא ור' ישמעאל
י' לא בא הכתוב ועוד
הא אמר רב אשי
תניא

באומר הרי עלי מנה' כו' משמע ללא משכח נזקין להקדש לא נא
ורגל ולא באדם המזיק י' ובפ"ק דבבא קמא (דף ט:) גמי תנן נכסים שאין
בהן מעילה ואכולו ד' אבות קאי ואפילו אנוקי אדם למד' מבעה
זה אדם והא דמשמע בפרק השואל (ב"מ דף טז:) דאדם המזיק את
ההקדש חייב לשלם קרן י' היינו מדרגין י' וא"ת והא הקדש י' (לפי') מתרומה
דכתיב בזה (ויקרא כג) כי יאכל פרט המזיק י' והאם בתרומה חייב לשלם
קרן דמזיק ומזיק הוא י' וי' ל' דלע"ז בתרומה חייב לשלם מ"מ
לא מהאי קרא י' מפיק אלא מקרא אחרינא דהוי כגול חצירו ומזיק י'
והשתא כולוהו נזקין דפטורי בו בהקדש י' לפינן מאדס' דיותר ראי'
לחייב אדם י' המזיק בידים ממזיק ע"י כריית בור או שולח בעירו
וא"ת א"כ רעוה דכתב רחמנא למה לי וי"ל דאי לאו דאשכחן בחד
דוכתא דשטר רחמנא להדיטו בהקדש לגמרי לא הוה דרשינן כי
ד"ה ב"ש מנביא. ואם תאמר בפ"ק דבבא קמא (דף טז.)
מיקשי לו ליתמי שור דלזיק הדיטו ושור דלזיק הקדש דלייתמי
מה להדיטו שכן יפה כמו בנזקי אדם ובור תאמר בהקדש שדורע
היה לו שהמט שלוי' וי"ל דאיכא למיעבד ק"ו הכי מה קרן הדיט
מזיק לא כ"ש: **ועוד** מאי ק"ו להקדש. פי' בקונטרס וי' הואיל ומנ
ת אס כן מאי ק"ו להקדש גריעותא הוא וקשה דמימ' אינערטין ק"ו
להקדש דלענין לחיובי מוזיק בהקדש לא קאמר דהא מרעוה נפקא
הדורי לרבי ישמעאל ק"ו כיון שר' ישמעאל עצמו היה מודה בפק אי
ק"ו להקדש שיימינן בעיטות דירוקא בדרמיון מי ידעינן מי עידיה
ועל כרחיך בדרמיון שיימינן דלא שייך כלל למימ' דנינוק:

ורצי

הכא במאי עסקין כגון שהיה עידים דניוק כויבורים דמויק. ולרבי
ישמעאל נמי אין שמין אכילת ערוה אלא לפי מה שהיה אם שמיה
שמיה אם כחושה כחושה ולאחר שנישומה צדיק דין ואמר אין לי
מעוה לפורעו טיול קרקע בדמי מעוה נזק וצא להצבותו מציבורית
שלו והיא טובה כעדיית של נזק והלא
אומר מעדיית שלך הצביי לפי דמי
נזקי שכן אמרה תורה מיטב שדכו
וגו': רבי ישמעאל סבר דנינוק
שיימינן. ומיטב שאלמה תורה שאם
צא להצבותו קרקע גרוע מעדייתו של
האדם וצא לי להצבותו טובה מציבורית

למעלה דניקן אף שד"ר
ור"ע סבר מיטב שד"ר
משלם ור' ישמעאל;
אהני גז"ש לכדאמון א
למזיק עידית חובורית
בעידית דניקן דמשלם
בא הכתוב אלא לגב
וק"ו להקדש מאי ק"ו
תורא דידן לתורא דה
רחמנא וזלא שור של
עלי מנה לבדק הב
מעידית לא יהא אלא
דינו בבינונית וכ"ת קס
בעידית בניקין איכא
שכן יפה כחו בניקין
הורע כחו בניקין לע
לתורא דהקדש ור"ע כ
סרתנא ר"ש בן מנסיא
שנגה לשור של הדיוט
לשור של הקדש בין ת
שלם אי הכי ממאי ד
דמזיק פליגי דלמא דב
בפלוגתא דר"ש בן
דר"ע סבר לה כר"מ
סבר לה כרבנן א"כ מ
מאי ק"ו להקדש וע

הדייט דינא האט דלישקול צעדייט: **שין יפה הכבוד כמו צניזין.**
 שצברו חייב צנזוק: **משלם נוק שלם.** ודריש רעוה הכי רעוה האט דמשלם
 חצי נוק אזל להקדש נוק שלם וגבוי היזק הקדש דריש הכי רעוה האט
 דמוציא אזל להקדש שהיקה פטור: **אי הכי.** דר"ע כר"ש אוקמת ליה
 ממחשךין דאוקמת פולחא דרישא ציבורא דניזק דלמא לגבות
 מן העדות דקאמר ר"ע נמי מעידים ציבור קאמר דהיא ויזבירא דמניק
 כר' ישמעאל ואמינא לא פליג עליה אלא בק"ו להקדש דר' ישמעאל לא
 סבירא ליה דר"ש בן מנסיא: **אם כן.** דלא פליג עליה דרישא מאי
 לא בא הכבוד דקאמר דמשמע לא בא לכך אלא לכך: **ועוד.** אי ר"ע
 קולא קאמר לגבי מוזה כר' ישמעאל: **מאי קל וחומר להקדש.** דקאמר
 הואיל וקולא היא היכי מצי למימר וק"ו דמקילינן גמי דמי: **הקדש:**
 מניא

יאלל פרט למזיק אלא לפטור מחומש לחודיה: **ורבי עקיבא** אכלי דפרסינן וליחתי תרי גוויי שור ומשני הא תצריה ר"ע לגווייה אכלי חלוקין אליציה וי"ל דבהקדש לא קמיירי וא"ת אכלי חייבא למיפקר כמו באלס המזיק דמי יאלל פרט למזיק ובור דכתיב (שמות כה) ויחטא דקיל דתם אינו משלם אלא ח"י גוצה במועד מן העידיה קרן הקדש ד העידיה דקאמר ר"ע אינו קאי ולאקולי אחא דיהיב ליה מזיק מוציבור דמשלם ממניב דניקא מן מוציבורים דניקא ונראה דה"פ מאי קל וסו"ד כדדריש ר"ש בן מנסיא אלא לענין ציטת קאמר דלא הוה ליה לר"ע לאו לשום פטור דפטרי ליה לגמרי וה"ר שמשון מירושלם חייך דה"פ מאי דהקדש שמה י"ש להקדש עידיה צסוף העולם טובה שאין כמ

ומאי שנא משאר ממונו. מו"ק הל"ט. 10. דמיכ' כ"י יאכל. מו"ק הל"ט. 10. אבל קרא דמי' רומה שפטור לממרי, דאי הוה מחיב בקרן מיחיב נמי בחומש, וקרן דמיחיב משום דלא גרע ליכ' שפיר הקדש מהקדש לפטור מותיק הקדש לממרי. מו"ק הל"ט. 11. במה הצי. מיהו קשה להחזיקו ובור שחלת עשייתו לנוק, נמי בבור נמי איכא קרא דבור פטר בו פסולי המקדשין הקדש, אבל משן קשה, וי"ל במדא' לחודיה דעליון כדלן. מו"ק הל"ט.

מסורת הש"ס

(א) צ"ק נוסף: דדיה דלא
מזי תמר ליה חת את גבי
מזבורות אלא גבי ממעב;
(ב) צ"ק א. א. (ג) ממעב
רש"ש; (ד) צ"ק א. א.;
(ה) צ"ק ט. א. (ו) צ"ק
א. א. (ז) צ"ק מ. א.;
(ח) צ"ק א. א. (ט)
[תוספתא דצ"ק פ"ד
ה"ג, א.] (י) צ"ק ג. א.;
(יא) [מעילה יט. א.] צ"ק
א. א. (יב) צ"ק א. א.;
(יג) צ"ק א. א. (יד)
צ"ק א. א. (טו) צ"ק א. א.;
(טז) צ"ק א. א. (יז)
צ"ק א. א. (יח) צ"ק א. א.;
(יט) צ"ק א. א. (כ)
צ"ק א. א. (כא) צ"ק א. א.;

ורה אור השלב

1. כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֶה אֶת
כָּרְם וְשָׂלַח אֶת בְּעִירוֹ
וּבְעַר בְּשָׂדֶה אַחֵר מִיֵּטֵב
שָׂדֶהוּ וּמִיֵּטֵב כָּרְמוֹ
יִשְׁלֹם:
שְׁמוֹת כֹּבֵד
2. וְכִי יִגָּף שׂוֹר אִישׁ אֶת
שׂוֹר רֵעֵהוּ וְמוֹת וּמִכְרָו
אֶת הַשׂוֹר הַחַי וְחָצֹו אֶת
כֶּסֶפוֹ וְגַם אֶת הַמֹּת
שְׁמוֹת כֹּא לֵה
יִחְצֹו:

גליון הש"ס

גמ' שור רעהו אמר
רחמנא. ע' תשובת רשד"ס
חלק י"ד סימן רמט:

מוסף תוספות

א. כֹּהֵן שְׂחִידָה עֲדִית
דְּמוּק כְּבוֹדֵיהֶם דְּמוּק
וְלִמְאָה יִשְׁמַעֵאל בְּדִמּוּק
שִׁימִי, וְרִי יִשְׁמַעֵאל לִמְאָה
בְּרִיזוֹק שִׁימּוֹן עֲדִית
הַמּוֹק לִשְׁמֵל לוֹ לְרִזֵּן
עֲדִית כְּמוֹ הָעֲדִית שִׁשׁ לוֹ
נִדְרוֹק. שִׁמְעֵאל. ב. לִי
עֲדִית שִׁמְעֵאל. מוֹס'
הֶאֱלֹהִים. ג. לִרִי יִשְׁמַעֵאל
יְהוֹה יְהוֹה עֲדִית וְלִרְעִי
יְהוֹה לִי וְיִזְבֹּרְתִּי. מוֹס'
הֶאֱלֹהִים. ד. לְדִלִּית לִי
לְמוֹק עֲדִית לִשְׁמֵל נִדְרוֹק.
מוֹס' הֶאֱלֹהִים. ו. אֵל
דִּיחָא לִי לְאוֹקְמוֹ
מְלוֹתֵיהוֹן
בְּרִיזוֹק דְּמוּק דְּמוּק
דְּלִרִי יִשְׁמַעֵאל שִׁמְשֵׁם
מַמְבִּס דְּמוּק וְלִרְעִי
מַמְבִּס דְּמוּק. מוֹס'
הֶאֱלֹהִים. ז. אֵל
דִּיחָא לִי. נִדְרוֹק.
מוֹס' הֶאֱלֹהִים. ח. גִּמְרָה
לְפִינָן דְּלֵאל. מוֹס' י. כִּי
זֶה שׁוּר. ח. נְתִיקוּן
שִׁשׁ לִי מִן עֲבִידֵיהִי, וְרִי
לְהַקְדֵּשׁ, אִמְרִי רִי אֲבָר
פִּי. נִדְרוֹק. ט. חֲרִי
אֵל הַבְּחֵר נִדְרוֹק דְּרִי
נִדְרוֹק מִמּוֹן, וְקִרִי לִוֵּי הַכֹּהֵן
עֲדִית שִׁשׁ לִי הַכֹּהֵן
אֲתִיק, דָּחָא מוֹס' זֶה
מְחֻזָּה מִן כְּהֵן, (כְּדֹאמְרִי)
הָתָם (כִּי מוֹס': בָּהּ); וְכִי
אֵל שְׁמוֹן רִי חֲרִי וְאִתִּיק
הַכֹּהֵן וְהָתָם, (כְּבִינִי
קִרִי לִוֵּי הַכֹּהֵן שִׁשׁ לִי)
הַכֹּהֵן אֵל נִדְרוֹק. מוֹס':
קִשְׁקֵשׁ. י. בְּרוּךְ הַיְּהוֹה.
מוֹס' קִשְׁקֵשׁ. י. בְּרוּךְ
אֵל אֱלֹהֵי אֲבוּמֵר הָאֵל
זֶה מְנָה. מוֹס' קִשְׁקֵשׁ. י. דִּים
שׁוּר. י. ב. בָּהּ דְּחֵי אֲמָן
דְּגוּל חֲבִיצֵי
מְחַבְרֵה לִדְרוֹק מַמְבִּס מִן
יֵאֵל כֹּהֵן פִּרְט לִמְאָה אֵל
חֻמְשֵׁה דְּמַשְׁמַע אֵל קִרִי
חִיב. מוֹס' הֶאֱלֹהִים.
י. אֵל אֱלֹהֵי מֵאֲרוּרֵיהֶם

פטור לגמרי. תוס' הרא"ש. י"ד
יאכל' בא לפטור מוזיק את ה
ממוזיק חולין של חברו, הלכ
היאך אתי שן מינייהו שיש ה
וכ"ס